

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 10 augustus 2023 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de opname in accommodatie en het toedienen van medicatie.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Verplichte zorg in het kader van een zorgmachtiging kan worden verleend om ernstig nadeel af te wenden en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren en/of de geestelijke gezondheid van een betrokkene dusdanig te herstellen dat zij haar autonomie zo veel mogelijk herwint. Aan een betrokkene kan verplichte zorg worden verleend als haar gedrag als gevolg van haar psychische stoornis tot ernstig nadeel voor haarzelf of anderen leidt.

Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid. Deze toetsing moet ertoe leiden dat de verplichte zorg alleen wordt ingezet als uiterste middel, als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Daartoe moet worden beoordeeld of er geen lichtere interventies mogelijk zijn en of de verplichte zorg effectief is en het (aanzienlijk risico op) ernstig nadeel ook daadwerkelijk wegneemt. De toetsing houdt ook in dat wordt beoordeeld of de verplichte zorg mogelijk nadelige gevolgen op de lange termijn voor een betrokkene met zich meebrengt.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering als bedoeld in artikel 8:9 Wvvgz. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en haar advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie stelt vast dat klagster opgenomen is in [locatie Fivoor] in het kader van een crisismaatregel. De maatregel legitimeert, onder meer en voor zover relevant voor de klacht:

- opname in een accommodatie;
- toedienen van medicatie

als vormen van verplichte zorg.

De commissie stelt vast dat verweerder de beslissing tot opname in een accommodatie en verplichte medicatie als verplichte zorg gemotiveerd op schrift heeft gesteld in zogenoemde 8:9-brieven gedateerd [d.d.] en [d.d.]. Deze schriftelijke beslissing is voldoende gemotiveerd en met een informatiebrief door de geneesheer-directeur aan klagster toegezonden.

De commissie overweegt verder als volgt.

Uit de stukken en wat er ter zitting is gezegd blijkt dat klagster bezwaren heeft tegen opname in de accommodatie en het oneens is met de beslissing tot verplichte medicatie. Verweerders stellen dat klagster is opgenomen in [locatie Fivoor] als gevolg van een psychotisch toestandsbeeld op haar woonplek bij [locatie]. Dit toestandsbeeld kan leiden tot ernstig nadeel voor anderen en voor klagster zelf. Om het toestandsbeeld van klagster te stabiliseren is een verhoging van medicatie nodig volgens verweerders. Om de behandeling van de psychotische klachten te kunnen starten, is medewerking van klagster vereist voor het toestaan van medisch onderzoek.

De commissie volgt verweerders in hun standpunt dat opname in [locatie Fivoor] onvermijdelijk was mede gelet op de psychotische ontregeling van klaagster en het ernstige nadeel. De commissie neemt daarbij in overweging dat verweerders samen met klaagster op zoek zullen gaan naar een andere instelling voor klaagster.

De commissie volgt klaagster niet in haar stelling dat zij de medicatie niet nodig heeft. Net als verweerder acht de commissie het voldoende aannemelijk dat zonder behandeling met medicatie het ernstig nadeel zal bestaan uit het risico op het afroepen van agressie over zichzelf en bij anderen. De commissie is er voorts van overtuigd geraakt dat klaagster onvoldoende ziektebesef en -inzicht heeft en vanuit die hoedanigheid het nut en de noodzaak van medicatie onvoldoende inziet. De keuze voor het toedienen van de medicatie door verweerders kan de commissie dan ook goed volgen. Verweerders hebben gehandeld naar de medische standaard.

De commissie is van mening dat de beslissing tot opname in de accommodatie en de beslissing tot het toedienen van medicatie op zorgvuldige wijze zijn genomen en gezien de gegeven feiten en omstandigheden qua proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is gerechtvaardigd. De commissie acht de klacht op beide onderdelen daarom ongegrond.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht op beide onderdelen ongegrond.